

ای مہندی بہدایت کبری حضرت احدیت ہر چند از ہر ہستی پاک و مقدس و از ہر وصفی مبرا و منزہست ولی ہر ہستی از پرتو ہستی اوست و ہر وصفی آیتی از بزرگواری او چون تجلیات رحمانیہ مقدس از وسائط کونیہ جلوہ نماید جوہر تقدیس و تنزیہ تحقق یابد و چون آیات فردانیہ در ہیاکل روحانیہء نورانیہ پردہ براندازد حقیقت تشبیہ و توصیف واضح و آشکار گردد اما آن ذات بحت از ہر دو وصف منزہ و مقدس و در آن ساحت نہ آن تنزیہ را جلوہ ئی و نہ آن تشبیہ را رخنہ ئی پس باید قدم را از عالم ہستی و عدم و نیستی و قدم ہر دو برداشت و در عرصہ ئی گذاشت کہ این شئون و مراتب را راہی نہ و این تصورات و تفکرات را رونقی نیست